

OPOSICIÓ A LA MESURA CAUTELAR DE DESALLOTJAMENT sol·licitada pel Sareb en relació al bloc de Gràcia de Sabadell recuperat per PAH Sabadell:

Les entitats i persones sotasignants ens oposem a que s'acordi el desallotjament del bloc de pisos situat al carrer sant Ferran 109 de Sabadell, al barri de Gràcia. Ens oposem també a que es valori com més urgent els interessos del SAREB, una entitat participada en un 45% per fons públics i creada per donar liquiditat a bancs que ja havien tingut injeccions públiques de milions d'euros, que als de les famílies sense recursos.

El SAREB té la funció de gestionar els immobles tòxics dels bancs, aquells que les entitats bancaries no havien pogut, ni preveuen, poder vendre. Donada la impossibilitat de vendre aquests habitatges es podien haver cedit per BMN, l'entitat financera propietària fins el passat mes de febrer, a l'Ajuntament com a parc d'habitatges d'emergència social. Però l'entitat va preferir mantenir-los tancats i degradant-se fins a poder, ara, transferir-los al SAREB com actius tòxics. El SAREB, que ara disposa d'un gran parc d'habitatges, està plantejant la venda dels blocs dels que disposa en un termini de fins a 15 anys. Donada la situació d'emergència social no es pot permetre blocs sencers buits durant anys i anys. El context general i el particular de la ciutat de Sabadell demanden d'una implicació real de les entitats financeres que tenen propietats buides a la ciutat per a la creació d'un parc d'habitatges amb lloguer social i això implica també al SAREB.

Que el sr. Rafiq es troba una situació de precarietat absoluta. Aquesta família no té un lloc al que anar a viure i es troben sense cap ingrés, essent una parella amb tres filles petites. L'Ajuntament, quan la PAH va fer-los arribar el cas, tan sols podien oferir una solució temporal: un allotjament en una fonda per a uns dies.

La situació de serveis socials municipals és de col·lapse en temes d'habitatge. Les solucions que poden oferir són molt temporals, els requisits d'accés a pisos d'emergència social o la resta del parc d'habitatge públic són opcions a les que persones com en Rafiq, sense cap ingrés, no poden optar. Tampoc poden fer ús d'una de les solucions més precàries que gestiona l'Ajuntament, el lloguer d'una habitació per a tota la família. La única opció per a aquesta família, per evitar anar viure al carrer, ha estat l'entrada en un pis en desús.

Per tot això, considerem que la situació del sr. Rafiq es tracta d'una evident emergència social que no poden ser menyspreats davant dels interessos del SAREB, que ni tant sols ha explicat que li donarà cap ús a l'habitatge, com tampoc ha fet en els últims quatre anys.